

ŠIAULIŲ PEDAGOGINIO INSTITUTO SAVAITRAŠTIS

SU ARTĖJANČIOMIS ŠV. KALĖDOMIS IR NAUJAISIAIS METAIS! ISKIEPYKIME MEILĖS ATŽALĄ

1991-ieji buvo mūsų Institutui prasmingų pokyčių metai. Kartu su visa Lietuva stengėmės pakilti, mokėmės demokratijos. Neseniai išrinkome Instituto rektorių, siejame su juo dideles viltis.

Gyvename susikaupimo, darbų apmąstymo ir dvasinio apšvalymo metą. Artinasi Kristaus gimimo šventė — Šv. Kalėdos, o po jų ir Naujieji metai. Pamąstykite apie meilę artimui, paklydusį ir suklupusį pakelkite, palaikykite, padėkite išsitiesti. Gyvenimas lyg medis su žaliomis ir apdžiūvusiomis šakomis, apkarpykite senas ir nevaisingas šakeles. Jų vietoje įskiepykite Meilės atžalą. Sutikime šventes su Tikėjimu, Meile ir Viltimi.

Regina IVOŠKUVIENĖ
Instituto Senato pirmininkė

SVEIKINAME JUBILIATUS!

Audringų, džiugių ir dramatiškų politinių įvykių 1991-ųjų metų verpete, kurį pateko Lietuva, kartais sunyksta ir lieka nepastebimas paprastas žmogus, kuris arla žemę ir spausdina knygas, skaito paskaitas ir lanko egzami-

nus. Šis žmogus — didžiausioji vertybė, be kurios nebūtų šiandien nei Nepriklausomos Lietuvos, nei idealų. Be jų rytojus taptų slegiantis, o gyvenimas — beprasmis. Klekvienuos Instituto darbuotojas, kas jis bebūtų — pro-

fesorius ar pradedantis asistentas, rūbininkė ar bibliotekos darbuotoja, pirmakursis studentas ar diplomantas — visi jie verti dėmesio, pagarbos, šilto žvilgsnio, pagalbos ar paguodos. Visiems linkime gerumo ir stiprios psichikos. Ypatingai norėtume prisiminti tuos, kuriems šie metai buvo jubiliejiniai. Vieni šventė savo septyniasdešimtmetį, kiti

jau išdirbo mūsų institute 35, 30 ar 25 metus. Pažadame kitais metais prisiminti ir kitus jubilatus, pradėjusius darbą mūsų institute dar anksčiau.

Kadangi nepriimta viešai garsinti moters gimimo metų, tai nenurodysime ir vyrų gimtadienius. Visus juos sieja bendras brožas — 1991 metais švenčia „apvalų“ jubiliejų. Sveiki-
(Nukelta į 2 psl.)

KALĖDINIS „PEDAGOGO“ INTERVIU

1. Kokie Jums buvo Ožkos metai?

2. Ko palinkėtumėte kolegoms ir sau Naujaisiais metais?

Doc. V. SIMKUVIENE — Filologijos fakulteto dekanė

1. Pagal horoskopą pati esu Ožka, todėl tikėjau, kad tie metai bus man geri. Tačiau buvo visko: nerimo ir vilties, skausmo ir džiaugsmo, bet aš esu optimistė ir tikiu, kad iš Beždžionės mes nesulauksime blogų išdaigų.

2. Santarvės, pakantumo, jautrumo, atidumo vienas kitam. Kolegoms — sveikatos, studentams — švieslos ateities.

R. MIKUCIONYTE — Pedagogikos fakulteto III kurso I gr. studentė

1. Ožkos metai buvo įspūdingi. Daug keliauta, daug pamatyta. „Gaudeamus“ ko vertas! Prisdainavom, prisišokom visiems metams (nesvarbu, kad kas antras grįžo su išsukta koja...). Tai buvo tikri Ožkos metai. Šiais metais, ypač paskutiniiais mėnesiais, teko daug sunkiai, įtemptai dirbti. Ne vien paskaitos spaudė — daug jėgų atiduota kapelai. Bet kiek koncertų, kiek malonių prisiminimų! Ypač išimtinė Baltijos studentų kapelių festivalis „Grok, jaunimėli“. Gaila tik, kad mažokai žiūrovų buvo. Ką darysi, toks metas...

Tikiuosi, kad kiti metai irgi bus įspūdingi ir įdo-

mūs. Juk artėja kapelos jubiliejus!

2. Kitais metais norėtu me palinkėti dėstytojams dažniau studentus laikyti žmonėmis. Norėtusi turėti šiek tiek daugiau laiko savarankiškam darbui ir bent kelių laisvų minučių per pietus, kad suspėtume pavalgyti...

Studentams linkiu kitais metais geros nuotaikos ir aplankyti mūsų koncertus.

A. KAVALIAUSKIENĖ — Estetinio auklėjimo katedros vyr. dėstytoja

1. Ožkos ar ne ožkos, bet šie metai man buvo nuostabūs. Svarbiausia, aš suradau dvasinę ramybę, kurios trūko visą gyvenimą. Supratau, kad tik tikėjimas į Dievą gali padaryti žmogų laimingą.

2. Linkečiai visiems dvasinės ramybės. Tada ir darbas geriau seksis, ir sveikata nesiskūsime, ir malonesni būsime vieni kitiems. O tą ramybę surasti nėra sunku. Reikia tik labai norėti.

V. MIKALONIS — studentų klubo vedėjas

1. Šių metų spalvų paletė turtinga. Sujaudino raudona kraujo spalva sausio mėnesį... Ruda spalva pučo dienomis... Manau, šiemet buvo per daug pilkų, niurių spalvų. Nesitikėjau, kad Lietuva taip

greit išspruks iš imperijos glėbio. Tikiuosi, kad kitais metais dominuos tik šviesios spalvos...

2. Šypsenos ir sveikatos. Šypsokimės, kol galime šypsotis — ar nemalonu, kad Jūsų sveikata taip rūpinasi mūsų vyriausybė. Brangi dešra — numesime nereikalingą svorį, nėra šampano — gal vieną kartą visi sutiksime Naujuosius Metus blaiviomis galvomis, nėra kavos — nereiks ir kardiologų, brangus benzinas — kulniuk pėsčias.

Kolegoms linkiu nesinerinti ir su šypsena išverti visus „gydymo“ seansus. Ir nereiks vaistinės ieškoti vaistų su užrašais „Festal“, „Validol“.

J. LYGUTAS — Muzikos katedros vyr. dėstytojas

1. Begalniai permainingi. Neįtikėtina, kaip tiek visko daug į vieną metų krautę tilpo. Ir glūdi širdgėla dėl Lietuvos ateities sausio mėnesį, ir jaukus svaigėsęs matant visuotinį laisvės pripažinimą, prasidėjusi rugpjūčio mėnesį, ir nuolatinė nežinia bei laimė, kad visa — tik į gerą. O dienos rodė visos tokios pilnos! Dabar net stebiuosi, kad šiek tiek ir suspėta. Džiaugiuosi, kad Respublikos mokyklos šie

met sulaukė mano bei prof. E. Balčyčio parašyto muzikos vadovėlio VII klasei, kad leidykloje jau ir VIII klasės muzikos vadovėlio rankraštis. Pavasarį 12-osios vidurinės mokyklos choras, vadovaujamas R. Gumuliauskienės, respublikiniame moksleivių chorų konkurse atlikęs (J. Marcinkevičiaus žodžiais) mano sukomponuotą 2 dalių oratoriją „Grybų karas“, pelnė laureato vardą. O bene ryškiausias prisiminimas — iš stojamojo muzikos egzamino. Labai esu patenkintas, kad mums pasisekė priimti gana darbščius, norinčius dirbti muzikos specialybės pirmakursius. Likimas lėmė tapti jų kuratoriumi. Ir įspūdingiausia, kad jau šiemet su jais bent ketvertą kartų koncertavome ir ne tik Institute, Prodekanas T. Tamošiūnas pasirūpino, kad jų grojimą bei dainavimą išgirstų Kuršėnų vaikų namai, Šiaulių sanatorinė mokykla... O apie nesėkmes gal nieko nesakysiu.

2. Kad visi lauktume naujos dienos išauštant. Ir gi paprastumėm daugiau šypsotis. Kad sielos degtų, akys šviestų, kad rūpestaliai per daug nelieštų. Kad niekada širdys nelūstų ir niekas niekam nesiskųstų.
Kalėdų Senelio inf.

SVEIKINAME JUBILIATUS!

(Atkelta iš 1 psl.)

name: Ksaveriją Ušėckienę, prof. Stanislovą Jakutį, Stasę Balčiūnienę, Oną Ratkienę, prof. Vytautą Sirtautą, Adelę Linkevičienę.

Sveikiname dešimčia metų jaunesnius — prof. Vincą Gečą, doc. Elena Adomavičienę, prof. Aloyzą Toleikį, doc. Regną Petkevičienę, vyr. dėst. Gintautą Sarką, prof. Vytautą Bendiką, Kazimierą Nemeikšienę, Alfonsą Brazauską, doc. Cesį Greną, Teodorą Dambrauskienę.

Sveikiname visai jaunus ir jaunas Eugeniją Danilovą, Zitą Krankalienę, doc. Joną Kievišą, doc. Juratę Sitonytę, vyr. dėst. Mariolę Stragię, doc. Liudviką Kaukėnaitę, laboratorijos vedėją Elena Stankienę, vyr. dėst. Antaną Visockį, doc. Angelę Baškienę, dėst. Fridą Šifrisovą, Juozą Zlauberį.

Gimtadienio jubiliejus — svarbus žmogaus gyvenimo įvykis. Ne mažiau svarbūs ir darbo jubiliejai. Jau 35-eri metai, kai mūsų Institute triūsia doc. Valerija Ramonaitė, doc. Agota Laimutė Aprimienė,

prof. Vytautas Sirtautas, doc. Vaclovas Viruišis. Trisdešimt metų studentus moko vyr. dėst. Stanislovas Gliudys, prof. Vytautas Karvelis, vyr. dėst. Gintautas Sarka, vyr. mokslinis bendradarbis Algimantas Vitolis Trušys. Ketvirtį amžiaus darbuojasi SPI Amelija Ališauskienė, doc. Janina Barauskaitė, vyr. dėst. Steponas Gudelis, vyr. dėst. Petras Matkevičius, vyr. laborantė Zenta Procevičienė, prof. Vytenis Rimkus, laboratorijos vedėjas Edvardas Stankus, metodinėinkė Vanda Natalija Tamonienė. Dvidešimt savo geriausių gyvenimo metų atidavė Institutui vyr. dėst. Rimantas

Tomas Bulvydas, doc. Aniceta Garšvienė, vyr. dėst. Jonas Genys, vyr. dėst. Laimutė Regina Genienė, vyr. laborantė Elena Petriškytė, doc. Jonas Pauža, raštinės vedėja Ona Seveorienė.

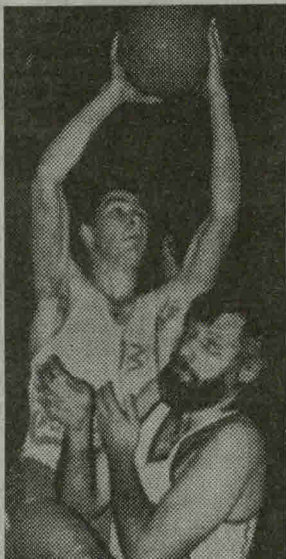
Sėkmės Jums, garbingos moterys ir garbingi vyrai! Sveikiname ir studentus, kuriems 1991-iejį m. yra gražus dvidešimtimetis.

Norime tikėti, kad gerus linkėjimus mielieji jubiliatams kartu su mumis perduos (jei anksčiau nespėjo pasveikinti ar nežinojo) ir jų artimi Instituto bendradarbiai, bendraminčiai.

Rima URBONIENĖ
Doc. J. KASYS

Baigėsi tradicinis Instituto „Kalėdų taurės“ krepšinio turnyras. Du mėnesius 16 komandų kovojo dėl teisės žaisti finalinėse rungtynėse. Geriausiai šiemet sekėsi „Bokštų“, KKK, „Kentaurų“ ir „Našlaičių“ komandoms. Šios komandos ir kovojo dėl prizinių vietų.

Labai atkaklus ir permaingas buvo „Kentaurų“ ir „Bokštų“ susitikimas dėl 3-iosios vietos. Pirmasis kėlinys baigėsi taikiai — 36:36. Po pertraukos nė vienai komandai nepavyko įgyti ryškesnio pranašumo. Rungtynių pabaigoje sėkmingiau žaidė „Kentaurų“ žaidėjai, kurie ir pasiekė pergalę — 74:69.

„KALĖDŲ TAURĖ“ — DĚSTYTOJAMS

Nekantriai laukta finalinio susitikimo dėl I vietos. O prieš tai buvo surengtos baudų ir tritaškių mėtymo varžybos. Deja, jose dalyvavo nedaug studentų. Baudų mėtymo varžybas laimėjo R. Tamulis, o tritaškių — Z. Petravičius. Na, o po to į aikštelę išbėgo „Našlaičių“ ir KKK komandos. Gausiai susirinkę žiūrovai likėjęsi pamatyti įdomią, bekompromisinę kovą. Ir jie neapsiriko. Vieni „sirgo“ už dėstytojus, kiti — už studentus. Pernai šios abi komandos žaidė dėl 3-osios vietos. Tada nugalėjo studentai — 76:63. Šįkart labiau sekėsi gana jaunatviškai dėstytojų komandai. Pirmąjį kėlinį jie laimėjo — 32:25. Bet studentai net negalvojo nusileisti dėstytojams. Ypač pasiaukojančiai studentų ko-

mandoje žaidė R. Giedraitis bei Z. Petravičius. Jų pastangų dėka skirtumas antrame kėlinyje buvo sumažėjęs iki 3 taškų. Tačiau lemiamam šturmui studentams jėgų neužteko. Dėstytojai, kurių gretose meistriškumu išsiskyrė A. Gumuliauskas, laimėjo rungtynes rezultatu 68:62. Taigi „Kalėdų taurė“ pirmą kartą atiteko Kūno kultūros teorijos ir praktikos katedros komandai, o antroji vieta — „Našlaičiams“.

Baigėsi įdomios varžybos. Kalėdų Senelis, įteikęs nugalėtojams ir prizininkams apdovanojimus, pranešė, kad jau dabar pradėdamos priimtinėti paraiškos 1992-ųjų metų „Kalėdų taurės“ varžyboms. Iki kitų metų!

Zenonas RIPINSKIS
Algirdo MUSNECKIO nuotr.

ATITAIŠYMAS

Senato sekretorius A. Ališauskas atsiprašo psichologijos katedros vedėjos doc. A. Kepalaitės ir katedros dėstytojus už netikslumą Senato informacijoje, išspausdintoje 1991

metų gruodžio 13 d. „Pedagoge“. Joje, remiantis Senato nutarimo 4 punktu, pasakyta: „Maža dėstytojų [ypač pedagogų, psichologų, metodininkų] dirba mokytojais, auklėtojais, psichologais“.

Ši pastaba netinka psichologijos katedrai, kurioje iš 8 dėstytojų 6 dirba psichologais įvairiose įstaigose. Nutarimo tekstas pakeistas taip: „...maža dėstytojų [ypač pedagogų, metodininkų] dirba mokytojais, auklėtojais“.

VAIKUČIAI!

Kalėdų senelis, su dideliu dovanų maišu, Jus kviečia į Šiaulių laisvalaikio centrą š. m. gruodžio 29 d. 15 val. (mažuosius) ir 18 val. (vyresniusius).

Darbuotojų socialinės rūpybos skyrius

DĚMESIO!

Kviečiame studentus tėvelius ateiti atsiimti savo vaikučiams skirtų Kalėdinių saldainių į studentų socialinės rūpybos skyrių (c. r. 302 kab.).

Studentų socialinės rūpybos skyrius

Kultūros kronika

Artėja Šv. Kalėdos ir Naujieji Metai. Ta proga merginų liaudies choras „Pavasaris“ gruodžio 14 dieną surengė tautiškos ir religinės muzikos koncertą. Pusvalandį prieš šv. Mišias skambėjo muzika iš Pergolezi „Stabat Mater“, o šv. Mišių metu — Concone Missa C-dur, lietuvių autorių kūriniai.

Gruodžio 15 d. kamerinė „Pavasario“ grupė giedodavo per rytines šv. Mišias šv. Ignaco bažnyčioje.

◆ ◆ ◆
Instituto liaudiškos muzikos ansamblis „Saulė“ advento metu nekonzertavo, o muzikinės firmos „Tango“ studijoje įrašė 7 kūrinius. Dabar kolektyvo nariai laiko sesijos egzaminus, o po jų — penkių dienų stovykla Palangoje.

◆ ◆ ◆
Šį antradienį Institute koncertavo Klaipėdos konservatorijos Pučiamųjų instrumentų katedros orkestras. Vadovas — E. Ganusauskas.

◆ ◆ ◆
Prieš Šv. Kalėdų šventes Muzikos katedra surengė dėstytojų ir studentų baroko muzikos vakarą.

„Pedagogo“ inf.

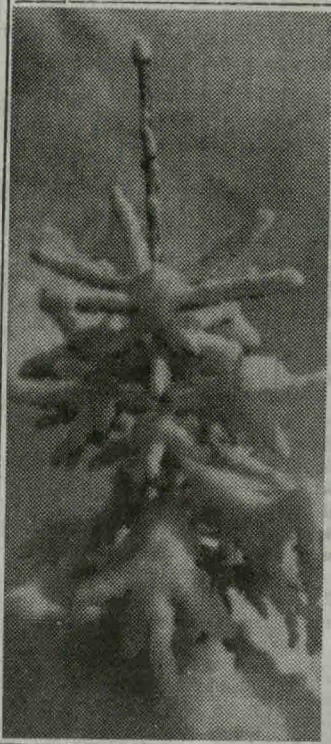
DĚMESIO!

Šiaulių mieste Savanoriškosios krašto apsaugos tarnyba formuoja studentų kuopą. Norintis tapti šios kuopos nariu prašome kreiptis į Institutą III bendrabučio 305b k. (Eimoris Daktas).

Mes šilkinę, kad tarnyba studentų kuopai studijoms netrukdytų.

SKAT Šiaulių rinktinė

Rusų kalbos ir metodikos katedros kolektyvas nuosirdžiai užjaučia katedros dėstytoją Lalmą LIUKINEVIČIENĘ dėl tėvo mirties.

Ilgiausią metų naktį

Kalėdos susideda iš dviejų skirtingos semantikos švenčių — išvakarių dienos, vadinamos Kūčiomis, Kūčia (gruodžio 24 d.) ir Kalėdų, dar XX a. pradžioje švenčių tris dienas, jau neskaitant po toėjusių „šventvakarių“ iki pat sausio 6 d. — Trijų Karalių bažnytinės šventės.

K. Būga, remdamasis lyginamosios kalbotyros duomenimis, yra įrodęs, kad lietuvių protėviai žodį „kūčia“ dar XII a. per slavus yra pasiskolinę iš senovės graikų (tą pačią prasmę turi graikiškas žodis „kukkia“). Tai patiekalas iš aguonų, kviečių, pupų, žirnių ar miežių, pasaldintų bičių medumi, ir skirtingai visų pirma pavaišinti į puotą pakviestoms protėvių vėlėms. Tai, kad būtent žirniai ir kviečiai XVII a. buvo naudojami kaip auka tądien išsimelsti sėkmės gyvulių ūkiui, liudija M. Pretorius, sakydamas: „Kūčių vakarą jie (lietuviai) visų gyvulių tvartuose barsto žirnių ir kviečių, kad gerai sektųsi gyvuliai. Kalėdų dieną, eidami į bažnyčią, pasiima žirnių ir kviečių, o grįžę namo, atiduoda žąsims ir vištoms“. Ilgainiui patiekalo vardu imta

vadinti ir pati reikšminga Kalėdų išvakarių diena. Kokie patys būdingiausi šios dienos bruožai? Kalėdos — bažnytinė, Kūčios — namų šventė, fiksliau netgi ne šventė, o pasiruošimas šventam vakarui, ritualinei vakarienei, kurios svarbiausias patiekalas yra „kūčia“. Sunkių darbų tądien nedirba. Moterys tvarkosi pirkioje, ruošia valgius Kalėdoms, taip pat ir Kūčių vakarienei. Apėjus ruošą, dengiamas balta linine staltiese stalas, prieš tai ant jo pataršius kvepiancio šieno gniužtelę. XX a. aiškinama, jog šienas prakartėlėje paguldymo kūdikio Kristaus prisiminimas. Tam, kad puotoje dalyvautų tarsi ir žemdirbio rankų vaisius — javai, simbolizuojantys derliaus dvasios įsikūnijimą, pastalėje patiesiamas nekultų kviečių pėdas. Šiaip ar taip stengiamasi, kad prie Kūčių stalo susiburtų ne tik visi šeimos nariai, bet simboliškai ir visa, kas supa šeimą.

Vakariene būdavo valgoma ne anksčiau, kaip danguje pasirodžius Vakarinei žvaigždei. Ant stalo buvo kiekvienam po šaukštą ir įvairių pasninko, t. y. ne gyvulinės kil-

mės valgių, be anksčiau minėtos kūčios, dar avizinio kiseliaus dubuo, obuolių, žuvis (silkės), grybų, kai kur dar saldžios džiovintų vaisių sriubos. Senovėje, esą, būdavo iš viso 9 patiekalai, matyt, analogiškai Mėnulio kalendoriaus devyniadienei savaitei. Vėlesniais laikais per Kūčias, kaip ir per Užgavėnes, buvo stengiamasi pateikti 12 patiekalų, turint omenyje dvylika metų mėnesių. Juk ši vakariene — tai padėkos auka Dievui (senovėje — dievams) už visus praėjusius metus, už visa, ką žemdirbys per juos yra gavęs. Šiandien yra žinomas kalėdaitis — pašventinta plotkelė, kurių tikintieji gauna bažnyčioje. Tai šeimos santarvės duonos simbolinis patiekalas.

Valgyti pradeda visiems sustojus aplink stalą, persižegnojus, tėvai sukalbėjus maldą arba palinkėjus visiems sveikatos, laimės ir sėkmės kitais metais, dalijantis laužoma „Kūčių duona“ arba paplotėliu-kalėdaičiu. Valgyta visa ko sočiai. Sotus pavalgymas per Kūčias, Kalėdas, Užgavėnes, t. y. pradėdant naują ūkinės veiklos sezoną, žmonių įsitikinimu, turėjo magiškaui nulemti jų sotumą per išėjus ateinančius metus.

Kūčias pavalgius, stalas nenukraustomas, šaukštai ties kiekvieno valgiusiojo vieta padedami užversti: tikėta, kad susirinks puotauli vėlės.

Žmonės šventai tikėjo, kad Kūčių-Kalėdų naktį gyvuliai tvartė „prakalba žmogaus balsu“, kad jie išsipasakoja savo vargus, nuoskaudas, ir vargas tam, kas tyčia jų skundų klausytųsi — jo laukia mirtis.

Su gyvulininkyste bei paukščių ūkiu siejasi ir kai kurie kiti tikėjimai bei magiškos praktikos. Štai, pakūčiavus šeiminkė turi su sviestamuše, imituodama sviesto mušimą, apeiti savo laukus, tai karvės duos gausiai pieno, turėsi daug sviesto.

Kažkokia Kūčių ir Joninių, vadinasi, priešingų metų polių sąsaja ryškėja ir iš orų prognozių. Kūčių ir Joninių dienos orų analogijos: „Jei Kūčiose sninga ar lyja, toks oras bus ir per šv. Joną“.

Būdavo ir su žemdirbyste susijusių Kūčių būrimų. Buvo

paprotys, pavalgius Kūčias, traukti iš po staltiesės šieno šiaudėlių. Iš vienos pusės, ilgesnis šiaudelis sietas su tam asmeniui lemiamu gyvenimu, bet iš kitos, ypač merginoms ir moterims, — su jų daliai pasėtų linų derliumi.

Daugiausia magijos praktiškų per Kūčias siejasi su merginų ir vaikinių ateities gyvenimo svajomis: ateinančiais metais ves, ištekės, kas bus tasai išsvajotasis, iš čia pat ar iš toli. Kūčių vakarą merginos traukia iš stogo šiaudus. Kuriai pasitaikė ilgesnis, ta greičiau ištekės. Arba traukia visą saują šiaudų ir skaičiuoja: jei porinis — ištekės. Ar lemia ateinančios metų „sueiti į porą“, burdavo, skaičiuodami nemačiom atsineštus pagalius — pora ar lykas, išskėstu glėbiu apglėbtus tvoros statinius, saują iš dubens pasisemtus sausius žirnius ar sližikus.

Be minėtųjų, buvo dar daug įvairių kitų būrimų: lieta „laimės“ — į vandenį šaukštu piltas ištirpintas vaškas ar švinas, paskiau ant sienos žiūrėtas liejinio šešėlis. Galėjo pasirodyti ir grabas (mirtis), ir karieta (vestuvės), ir kt. O iš kurios šalies piršliai atvažiuos, geriausiai sužinosi, jei pavalgęs Kūčias, iššluosi pirklį, sąslavas prijuostėje nuneši į kryžkelę, papilsi ant kelio ir klausysiesi šunų lojimo: kur garsiausiai sulos, iš ten bus piršliai. Tik reikia turėti omenyje, kad kelias naktį vaikšto vėlės, ir kryžkelė — kaip tik jų susibūrimo vieta.

Šitaip mūsų protėviai elgėsi, taip mąstė, taip bendravo su savo mirusiaisiais paskutinį, šventą ilgiausios metų nakties vakarą. Labai reikšminga ir tai, kad tada visa šeima stengėsi būti draugėje, tvirtai tikėdama tuo būdu išlaikyti šeimos santarvę, vienybę — visos šeimos ir kiekvieno jos nario gerovės laidą. Ši mintis kartojasi ir Naujųjų metų išvakarėse. Vadinasi, laimė — tik vienybėje, ir santarvę išreiškia susitaikymas prie šventinio stalo — šeimos altoriaus metų sandūros vakarą.

Iš „Lietuvių kalendorinių švenčių“ parengė

Zenonas RIPINSKIS

PEDAGOGAS

Redaktorius

A. MALAKAUSKAS

MOSŲ ADRESAS:

235419 Šiauliai,

Vytauto 84,

tel.: 3-47-31; 3-88-85.

Rinko ir spausdino „Tiltago“ spaustuvė, Vasario 18-osios g. 54. Ofsetinė spauda. Tiražas 700 egz. Užsak. Nr. 5147.

SL 575